

1. TE KLEIN

Ron en Roos spelen in de tuin.

De zon schijnt.

Het is heel warm.

Het lijkt wel zomer.

‘Ik heb het heet’, puft Ron.

‘Mag ik mijn zomer-broek aan, mam?’

‘En ik mijn shirt¹ met korte mouwen?’ vraagt
Roos.

‘Dat mag’, zegt mama.

‘Maar het is nog geen zomer.’

‘Het wordt wél gauw zomer’, zegt Ron.

‘Over vier weken’, zegt Roos.

‘Dat zei de juf.’

‘Dat is ook zo’, zegt mama.

‘Ik zal jullie kleren voor de zomer even pakken.’

¹ Spreek uit als: sjurt.

'Eerst mijn kleren', zegt Ron.
'Mijn benen plakken zo.'
'Goed', zegt mama.
Ze gaat naar boven.
Naar de kamer van Ron.
Ron en Roos gaan mee.
Mama doet de kast open.
Ze pakt de blauwe broek.
Ron trekt zijn winter-broek uit.

Hij doet zijn zomer-broek aan.
'O, kijk eens!' roept hij.
'Mijn knoop kan niet meer dicht.
En de pijpen zijn te kort.'
'Ik zie het', zegt mama.
'Je groeit ook zo hard.
De broek is veel te klein.'
'Dat vind ik niet leuk', zegt Ron.
'Deze broek zat juist zo fijn.
En hij stond heel stoer.'
'Nu niet meer', zegt Roos.
'Hij is voor een klein kind.
Jij bent groot.'
'Ja', zegt Ron.
'Dat is waar.
Maar ik vind het wel jammer.'
'Deze broek is ook mooi', zegt mama.
Ze wijst naar zijn groene broek.
'Trek die eens aan.'

Ron trekt de groene broek aan.

'Die past ook niet meer.'

'Ik zie het', zegt mama.

'Veel te klein.

Even kijken.

De rode broek is een maat groter.

Die past jou vast nog wel.'

'Ik heb geen zin meer om te passen', zegt
Ron.

'Ik doe mijn winter-broek weer aan.'

'Nee, probeer deze maar', zegt mama.

De rode broek past wel.

En de broek met streepjes ook.

De broek met blokken zit te strak.

'Je hebt nog maar twee broeken', zegt
mama.

'We moeten naar de winkel.'

Mama legt de broeken op het bed van Ron.

Dan pakt ze zijn shirts uit de kast.

'Die gaan we ook passen.'
Ron past eerst een wit shirt.
Dan een blauw shirt.
'Ze zitten veel te strak', zegt Ron.
'Nu moet ik plassen.'
Hij gaat er vlug vandoor.